

jen, tør jeg nok sige, af de skarpe Angreb, der i den Henseende ere gjorte paa Udvalget. Jeg formaar ikke at se, at man med Rette kan sige, at der heri ligger et Angreb paa en talrig Klasse af Samfundet; jeg formaar ikke at se, at man med Rette kan sige, at det er en Foranstaltning, der vil være i højeste Grad byrdefuld og krænkende og generende, og som Alle ville rejse sig imod. Saadanne Ytringer omtrent falbt igaar fra en eller anden Side. Det er jo i og for sig kun en Formforskjel eller en Gradsforskjel, ja egentlig kun en Formforskjel, at man indsætter en bestemt Form for Legitimationen. Naar man siger, at det er byrdefuldt og generende med denne Arbeidsbog, saa har jeg allerede tidligere udtalt, at jeg ikke kan se noget Generende deri, at en Mand een Gang i sit Liv skal give disse 8 Skilling for at kunne faae en Arbeidsbog. Nei, det Generende ligger i Lovforslagets § 15 første Stykke sidste Punktum, hvor der staar, at han skal forevise denne Bog, naar han faaar Arbeide, og lade den paategne af Politiet; men dette har jo Udvalget netop af en vis Hensynsfuldhed taget bort, og derved tror jeg ogsaa, at man kan sige, at alt det Krænkende og Generende og Byrdefulde er taget bort. Søvrigt bleve de forskjellige Udtalelser, navnlig fra den høitærede Ministers Side, igaar saa grundig og overbevisende imødegaede af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) og det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Nellemann), at jeg ikke skal forsøge paa at sige noget Yderligere i den Retning; men der var dog et Punkt, som det ærede 2det Medlem for 9de Kreds lod ligge, idet han sagde, at han vilde henstille til Ordspøreren selv at værne om og forsvare det. Det var nemlig det Punkt i den ærede Ministers Foredrag, at han yttrede, at Udvalgets Bestemmelser om Arbeidsbogen vare uheldige, og jeg skal naturligvis forsøge at imødegaae denne Udtalelse. Den høitærede Minister opkaastede i den Henseende det Spørgsmaal, hvad Fordel der var ved Bogen, idet det forekom ham, at der ikke var nogen Fordel ved den, naar den ikke skulde forevises. Dertil maa jeg for det Første svare, at Bogen har den Fordel, at enhver Omreisende skal have den, og at den, der ikke har en saadan Bog, og paa hvem Politiet bliver opmærksom, derved kommer i en anden Situation end den almindelige, idet han bliver suspekt, man faar en Mistanke om, at en saadan Persons Forhold ikke er, som det skal være, med andre Ord, han er Vagabond. Jeg tror, at netop Bogen vil blive det væsentligste Middel til at sætte til Skjelnemærke, som den

sidste ærede Læser mener at have sat ved sit og Fællers Vindringsforslag, men som jeg i dette Forslag virkelig ikke har kunnet faae sat paa, Midlet til at skjælnet netop mellem den ordentlige Mand og Vagabonden. Dernæst maa jeg bede erindret, at Bogen navnlig er til Fordel for Bogenhaveren eller Ithandehaveren af Bogen, for at undgaa dette Udtryk; den er til Fordel for den ordentlige Mand, Noget, der er udtalt fra flere Sider, som ogsaa blev udtalt af den ærede Minister. Navnlig, saa faare en saadan Mand kommer i Konflikt med Politiet, vil Besiddelsen af denne bestemte Legitimation i mangfoldige Tilfælde fri ham for Ubehageligheder, som han som Fremmed paa det paagjældende Sted ellers mulig kunde være udsat for. Jeg vil f. Ex. nævne det Tilfælde, at en ridende Politibetjent paa Landet træffer en mistænkelig udseende Person, hvem han afkræver Oplysning om, hvem han er, og hvad han tager sig for; naar saa en saadan Person har sin Bog og kan forevise den, vil han, naar der ellers ikke er Noget i Veien med ham, i Reglen strax kunne klare for sig og svare: Der kunne I se, hvem jeg er, og hvor jeg hører hjemme, det er min Bog, det staar deri. Har han derimod ingen saadan Bog, hvad vil da Følgen blive af, at den paagjældende Betjent finder ham mistænkelig? Det er ikke en Sag, han kan afgjøre paa egen Haand, og naar den Paagjældende ikke har Arbeide eller Penge, men løber om i Sognet, hvor Beboerne maaste have klaget over ham, saa bliver han nødt til at bringe ham til Politimesteren. Jeg tror saaledes, at i flere Retninger kan en saadan Bog gjøre stor Gaan, ikke at tale om, at den naturligvis ogsaa er til Fordel for Politiet, forsaavidt Politiet derved faar en bestemt, autentisk Oplysning og saaledes er meget mindre udsat for at begaa Feiltagelser og for maaste afkræve en høderlig Person, naar han ikke var i Besiddelse af et saadant Dokument. Og endelig har Bogen, foruden at den vil være til betydelig Fordel for Arbeidsgiveren, ogsaa efter min Mening den væsentligste Fordel for Ithandehaveren af Bogen, navnlig naar han deri har ladet indtegne de Steder, han har arbeidet, og hvorledes hans Forhold har været, at han derved langt lettere vil kunne faae Arbeide, saa at det vil give et vist Hold og en vis Stabilitet i disse Forhold, som ingenlunde ere at foragte. — Dernæst yttrede den ærede Minister med Hensyn til det samme Spørgsmaal, hvad Fordel der var ved Bogen, den Mening, at Folk ikke vilde kunne forstaa denne Bestemmelse, men vilde føle sig krænkede og generede af den. Det